

§ 21. O zamierzonym uruchomieniu zakładu lub stanowiska pracy, na którym pracownicy mogliby być narażeni na działanie pola elektromagnetycznego mikrofal, należy zawiadomić właściwe terenowe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i technicznej inspekcji pracy.

§ 22. Użytkownicy stosujący urządzenia mikrofalowe w dniu wejścia w życie rozporządzenia obowiązani są do dopełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu w terminie 6 miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

§ 23. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej może uregulować w sposób odbiegający od przepisów § 6 ust. 2 i §§ 13—15 sprawy okresowych badań pracowników, okresowych pomiarów kon-

trolnych i zgłaszania zmian warunków pracy na polskich morskich statkach handlowych, odbywających rejsy trwające dłużej niż 6 miesięcy.

§ 24. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do podległych Ministrowi Obrony Narodowej jednostek i zakładów wojskowych używających urządzeń mikrofalowych.

2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej wyda przepisy normujące zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach mikrofalowych w jednostkach określonych w ust. 1.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

256

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 października 1961 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 17 kwietnia 1961 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń członków niektórych spółdzielni pracy.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 6 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) oraz art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 1961 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń członków niektórych spółdzielni pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

W tabeli określonej w § 2 ust. 2 dodaje się po pkt 15 pkt 16—22 w następującym brzmieniu:

16	Posadzkarstwo	25,00	41,00	58,00	81,00	93,00	93,00	107,00
17	Blacharstwo — dekarstwo budowlane	—	25,00	41,00	49,00	58,00	70,00	81,00
18	Malarstwo budowlane	25,00	41,00	58,00	81,00	93,00	93,00	107,00
19	Stolarstwo — ciesielstwo budowlane	—	32,00	49,00	58,00	70,00	81,00	93,00
20	Murarstwo — tynkarstwo budowlane	—	32,00	49,00	58,00	70,00	81,00	93,00
21	Szklarstwo budowlane	25,00	41,00	58,00	81,00	93,00	93,00	107,00
22	Zduństwo	—	25,00	41,00	49,00	58,00	70,00	81,00

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 października 1961 r.

o taryfie wynagrodzeń tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 157 § 3 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360, z 1951 r. Nr 5, poz. 41, z 1952 r. Nr 1, poz. 5 oraz z 1957 r. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za sporządzenie zaświadczonego tłumaczenia tłumacz przysięgły pobiera wynagrodzenie w wysokości następującej: